

OLKI-SAVI-ATELJEE KORPPOOSSA

Antonia Ringbom, kuvittaja ja animaatioelokuvantekijä

Miksi?

Kolme seikkaa vaikutti siihen, että tämä jännittävä rakennusprojekti lähti käyntiin:

1. Oivalsin että tonttini rakennusoikeuksien lisäksi sain lupaa rakentaa itselleni reilumittaisen työtilan, koska asun ympäri vuoden täällä saaristossa ja minulla on oma taiteellisen työn firma.

2. Melko uusi kapakka veden toisella puolella purettiin, kun tilalle tuli hotelli. Isoja, pieniä, pitkiä ikkunoita, sekä kattopeltejä, sähköjohtoja, ja puutavaraa oli saatavissa ilmaiseksi.

3. Työni 3D Muumiprojektin alkuanimaatioiden parissa kytkettiin studio-ateljee-hankkeeseen, mikä antoi taloudelliset puitteet.

Näiden lisäksi kaipasin elämäni ensimmäistä kunnan työtilaa ja edellytykseni rakennushankkeen toteuttamiselle oli ekologinen ja erilainen konsepti. Naapuritontilla on Kalla ja Bill Buchholtzin rakentama toistakymmentä vuotta vanha olkitalo, joka on sementillä rapattu. Se inspiroi. Ystäväni Helena Sandman on arkkitehti, jonka kanssa olen ollut myös Senegalissa seuraamassa hänen innovatiivista ja luonnonmukaista rakennussuunnittelua (punainen naisten talo Keur Xonk). Hän piirsi ateljeen, ottaen huomioon kapakasta pelastetut materiaalit, sekä olkipaalu + savi-toivomus. Päämääränä oli tilaava valoisa ateljeepuoli sekä pimeämpi erillinen animaatio + editointistudio. Tämän lisäksi parvi, ja koko talo käytettäväksi ympäri vuoden. Ulkomitat n. 48m², sisämitat runsaat 35m².

Grundstolparna är resta! Tom ja Albert ja uusi sementtisekoitin. Asuinrakennus taka-alalla, vanha liiteri oikealla.

Tom Fredriksson, korppoolainen rakentaja, innostui työstressistään huolimatta johtamaan rakentamista, mikäli savi olisi rappausmateriaalina. Hän on rakentanut oman saunansa olki-savi-yhdistelmällä. Poikani Albert Sundström on huonekalupuuseppä ammatiltaan, mutta rupesi nyt talonrakentajaksi.

Valmistelut

Saatuani rakennusluvan keväällä 2008 pienen kattokeskustelun jälkeen – harja vai pulpetti? – alkoi perustan kaivaminen peruskallioon saakka. Sijainti oli alusta lähtien selvä, 120 v vanhan liiterin jatkeeksi. Mutta koska mittasuhteet olivat niin erilaiset ja kallioperä melko kallistuva, uusi rakennus ei jatkaisi vanhaa, vaan ottaisi sen ikään kuin syliinsä! Tilasin korppoolaiselta talonpojalta Thomas Johanssonilta olkipaaluja, sekä savea, lantaa ja hiekkaa. Vanha taikinansekoittaja saatiin lainaksi, sementtisekoittaja ostettiin. Puutavaraa tarvittiin runkoa varten (150x150mm), kattoa varten (50x200x2), lekaharkkoja uunin alustaksi, ym... Ystäväni Eva Janikova antoi erikoisen lahjan: koska hänellä oli joskus ollut aikomus itse rakentaa savesta, hän oli pyytänyt kampaajakaverinsa ottamaan talteen leikkaamiaan hiuksia! Sain 12 laatikkoa täynnä tätä mainiota sidontamateriaalia!

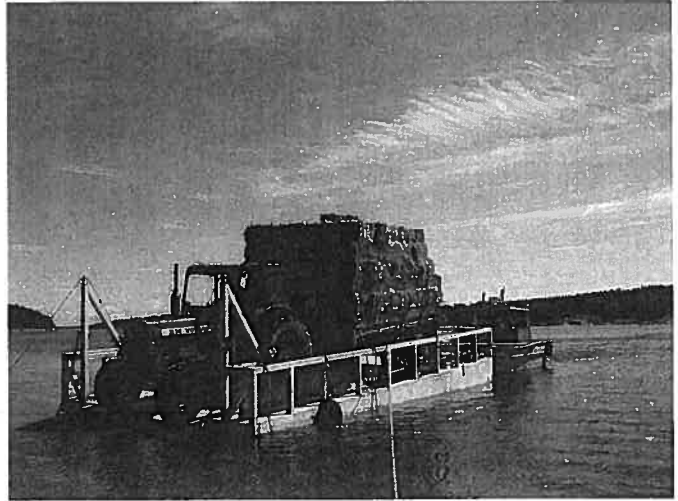
Rakentaminen

Keväällä 2009 alkoi varsinainen rakentaminen. Kuljetukset tänne niemelle olivat seikkailu erikseen. Korpoströmissä lastattiin traktori perälavoineen proomulle,

Puukehikko valmistuu. Tom sahaa ja Albert sovittaa paikoilleen.

jonka hinasi lankoni Johan Simberg postialuksellaan. Sinä kesänä rantapolkumme muuttui maantiekseksi. Lap-sityövoimaa ja vieraita käytettiin raa'asti hyväksi. Tom oli alussa mukana pystyttämässä puurun-koa. Albert jatkoi työtä tilapäisten apureitten kera. Iso pulpettikatto valmistui, kunnostettujen kier-rätyspeltien peittämä. Sisäkatto laudoista. Eris-teeksi puhallettiin lainakoneella sellovillaa. Lattiaeristeeksi tuli naapurin veneveistämöstä vuoden ai-kana kerättyä purua. Lattiavasat saatiin paikoilleen. Ne jatkettiin n. puoli metriä ulospäin ja niiden päälle sijoitettiin sitten olkipaalut mahdollisimman tiiviisti. Seinien ristipuut jäivät sisäpuolella näkyviin. Olkiseiniin 'om-melttiin' rautalangalla hienosilmukkinen verkko sekä ulko- että sisäpuolelle, paalujen lävitse.

Toinen Wattkastista tuleva olkikuorma kuljetetaan selän yli.

Savileiri

Kesän puolella välissä otin yhteyttä Saviyhdistykseen, ja Ami Braxén-Frommer välitti jäsenille viestin:

'Antonias ateljé – ekobygge! Viikon savileiri talkoohengessä elokuun lopussa.'

Ilmoituksia tuli kaksitoista, joista kahdeksan sa-vi-intoilijaa saapui, lisäksi muita ystäviä seitsemän. Onneksi porukassa oli myös kokeneita savikonkareita kuten Catharina Kajander, Outi Tuomela ja Arto Tulonen. Neuvoja ja kirjallisuutta tuli myös runsaasti eri suunnista. Kansainvälisyys oli hauska lisä tähän jengiin. Senegal, Tsekki, Islanti, Ruotsi, USA, Japani olivat edus-tettuina. Ahkeruutta ja intoa riitti, ilmat suosivat, ja Heidi Aro ja minä teimme ruokaa rappauksen lomassa.

Japanilainen temppeleli? Oljet odottavat katon alla.

Sekoitus

Ilmeisesti tapoja ja sääntöjä on yhtä monta kuin raken-tajiakin. Meilläkin oli monta kokkia, mutta sopasta tuli tosi hyvä. Leirin aikana saatiin ensin viimeiset olkipaalit kiinni. Samalla alkoi savipuuron sekoittaminen Albertin johdolla. Savi oli kosteaa, n. kuukausi sitten maasta kai-vettu. Koostumus oli muistaakseni suunnilleen seuraava:

Ulko- ja sisäseinät, 1 kierros:

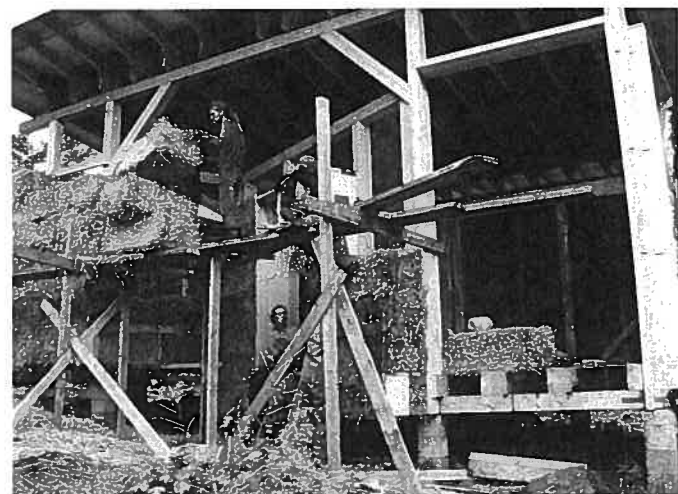
18 osaa savea, 27 osaa hiekkää, 8 osaa lehmänlantaa, 11 osaa höyläpuruja (kutterspån), 4 osaa vettä.

Ulkoseinät, 2 kierros: sama + hiuksia, ilman puruja.

Sisäseinät, 2 kierros: sama, mutta ilman lantaa.

Rapatessa roiskui!

Rappajamestarina toimi senegalilainen Thierno Bâ, jolla oli kaakelointiliike Senegalissa ennen Suomeen tuloa. Koska savi kuivui nopeasti, se kostutettiin ennen seuraavaa kierrosta. Työkaluina käytettiin ensimmäisessä vaiheessa reiluja kotitekoisia puuvälineitä, sitten tavallisia rappauslapioita. Sankoja, ämpäreitä, vauvakylypyammeita kului runsaasti. Lapioita ja hanskoja tarvittiin myös. Koko rakennuksesta tuli elävä! Pehmät

Savileiri alkaa paalien pinoamisella: Daniel (ruotsi), Thierno (Senegal), Guany (Islanti), Outi (Suomi)

muodot syntyivät olkipaalujen vaihtelevasta kireydestä, se antoi elefanttimaisen fiiliksen. Loppupäässä työpäivät venyivät pimeään asti, Catharina ja Arto sekoittivat savea kuun valossa. Sitten söimme päätteeksi rapuja på finlandssvenska.

Jatko...

Työt eivät leirin päädyttyä loppuneet. Puurakennelma saviosan yläpuolella eristettiin ekovillalla (pellava), suojattiin levyillä. Ulkolaudoitus tehdään viimeiseksi kun ensin savireunan suojaksi on kiinnitetty peltireunus. Savupiippu nousi lattiasta kattoon, mutta itse uunin muuraaminen jätettiin täksi kesäksi. Isot ikkunat asetettiin paikoilleen, peitettiin talveksi pressulla. Talvi oli, kuten kaikki muistamme, kylmä ja luminen. Odotimme jännityksellä, miten savi oli kestänyt näitä kovia koetuksia. Helputukseksemme hyvältä näytti! Aivan ohuita halkeamia oli joissakin paikoissa, mutta ne paikattiin, samalla kuin ovien ja ikkunoiden reunat siistittiin savella. Toukokuusta lähtien Albert on rakentanut: sisälattia ja parvi (leveät ponttilaudat tulivat Houtskarista), puuosan sisäpanelointi, nurkka isojen ikkunoiden väliin, sähköjohdoille putket, ym.

Kalkkirappaus

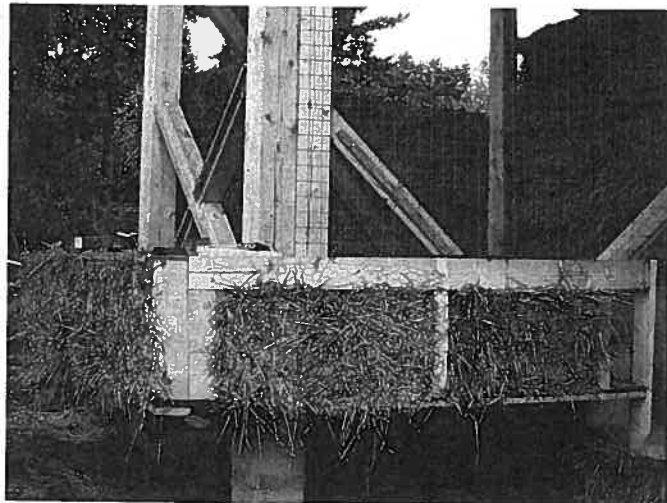
Heinäkuussa vuorossa oli viimeisen suojaavan kalkki-hiekkakerroksen rappaus. Sisäpuolella sekoitus oli yksinkertainen:

1 osa kalkkia, 3 osaa hiekkaa, 1 osa vettä.

Hiekka siivilöitiin hyttysverkkokehysten läpi hienoksi. Seinät kostutettiin suihkepullolla kalkkivesiliuoksella sitä mukaan kun rapattiin. Syntyi harmaanvalkoinen, siisti pinta, johon puiset vinopalkit sopivat mukavasti. Syvät ikkunakuopat ovat myös kiehtovia. Ulkoseiniin oli tässä vaiheessa päädyttävä myös värisävyyden. Tätä olimme jo viime syksystä asti kokeilleet eri pigmenttisekoituksilla. Ultramariinista terrakottaan, mutta mikään ei ollut oikein hyvä. Kokeilin nyt värirappaussävyjä lankunpalasille, todettuamme että seinäkokeilumme viime syksystä olivat hankalasti poistettavissa Laboroituani parin viikon verran eri punaisilla ja sinisillä, löysin viimeksi sen oikean:

30 l kalkkia, 90 l hiekkaa, vettä, 1 l caput mortuumia, 0,8 l kobolttia.

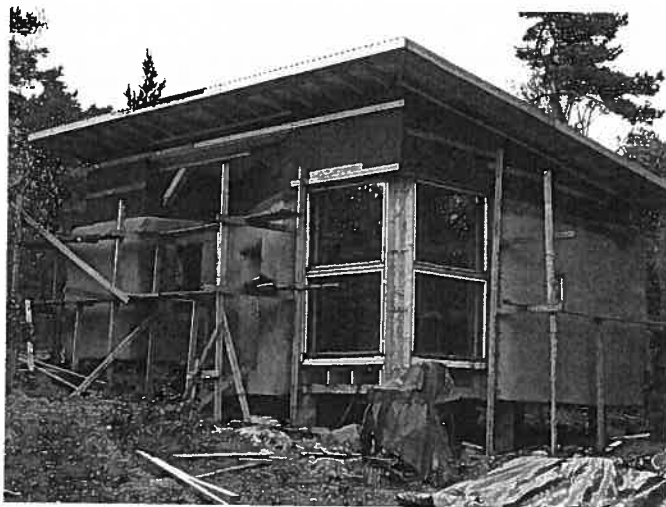
Tämä kesähän on ollut helteinen, liikaa lämpöä ja auringonpaistetta ei suositella rappauskeliksi. Odotimme myös Thiernon tuleamista mukaan. Hän saapui 24.-25.7. Sattumalta lämpömittari laski silloin 10 astetta! Kesän ainoana viileänä viikonloppuna saatiin kaikki ulkoseinät kalkkirapatuksi! Pieni lähiperheestä muodostunut ryhmä, Albertin sisarukset Matilda ja Jonatan, sekä Alex Brandt, levitti vellan kosteutetuille seinille, Thierno tuli perässä ja viimeisteli pintaa. Väri oli märkänä kauniin tumman lilhavan punainen. Aito koboltti loppui kesken ja talon takaseinänsai tyytyä ultramariini+ei-aito-kobolttiversioon. Jän-

Olkea sullottiin lattiatason alla olevaan tilaan. Verkko pitää oljet paikalla.

Outi toisella savikerroksella. Pyöristetyt pehmeät kulmat!

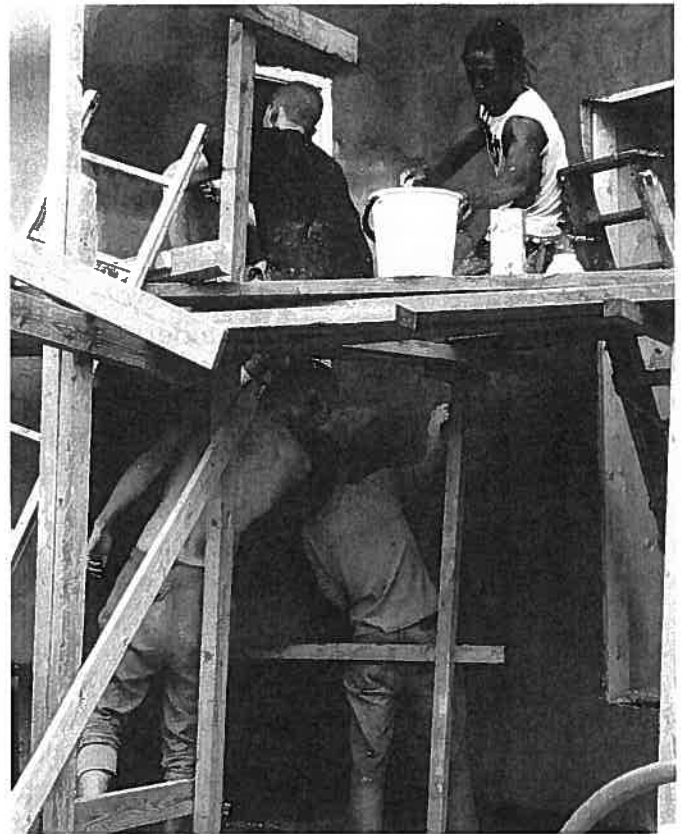
Ikkunat Korpoströmin entisestä kapakasta paikoilleen.

nitti nähdä mikä olisi lopputulos kun kaikki oli kuivunut. Tulos oli yli odotusten: pehmeä elävä samettimainen pinta, jonka väri määriteltiin kanervaksi. Kaunis!

Nyt on tekemättä vielä yläosan ulkolaudoitus ja peltisuojat, väliseinän ja kermasaviuunin muuraaminen, vanhojen pikkuikkuna-ovien sijoittaminen paikoilleen, sähköasentamiset, terassin rakentaminen ja kivien kasaaminen takaisin talon alustaksi. Ja vähitellen syksyn aikana tulen siirtämään animaatiokalustoni, piirustusveikkeen, kasoittain materiaalia, ja lopuksi itseni nurmikon yli uuteen palatsiin. Jännittävää! Saa nähdä mitä tapahtuu kun työtila muuttuu 60-senttisestä salonkipöydästä kokonaiseen taloon... Ainakin ilma, lämpötila ja tunnelma tuntuvat jo nyt ihanteellisilta.

Suurkiitos kaikille jotka ovat olleet mukana tässä luomisprosessissa!

Ett jättetack till alla som bidragit till att den här studio-ateljén kunnat förverkligas!

Työn urhot! Vasemmalta Thierno, Simo, Arto, Catharina, Outi, Panu, Peik, Daniel, Albert ja savisekoitin.

Väririppaus on käynnissä. Aina vain punaisempaa... Alex (USA) , Thierno (Senegal), Jonatan ja Matilda

